

۸۰- در بیان توبه و درخواست آن

دعای سی و یک صحیفه سجاده کامله

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يُصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِينَ، وَيَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ، وَيَا مَنْ لَا يُضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ، وَيَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَابِدِينَ، وَيَا مَنْ هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ.

خداوند ای آن که توصیف وصف کنندگان او را نمی‌ستاید، و ای آن که امید امیدواران از او نمی‌گذرد، و ای آن که پاداش نیکوکاران نزد او تباه نمی‌شود، و ای آن که حضرت او نهایت ترس عابدان است، و ای آنکه آخرین حد بیم پرهیزکاران است.

هَذَا مَقَامٌ مَنْ تَدَاوَلَتْهُ أَيْدِي الذُّنُوبِ، وَقَادَتْهُ أَرْمَةُ الْخَطَايَا، وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ، فَقَصَرَ عَمَّا أَمَرَتْ بِهِ تَفْرِيطًا، وَتَعَاطَى مَا نَهَيْتَ عَنْهُ تَغْرِيرًا كَالْجَاهِلِ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ، أَوْ كَالْمُنْكَرِ فَضْلَ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِ، حَتَّى إِذَا انْفَتَحَ لَهُ بَصَرُ الْهُدَى، وَتَفَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَابُ الْعَمَى، أَحْصَى مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ، وَفَكَّرَ فِيهَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ، فَرَأَى كَثِيرَ عَصِيَانِهِ كَثِيرًا، وَجَلِيلَ مُخَالَفَتِهِ جَلِيلًا.

این جایگاه کسی است که دست‌های گناهان، او را دست به دست کرده‌اند؛ و افسار خطاها، او را به دنبال خود کشیده‌اند؛ و شیطان بر او چیره شده و در رابطه با تباه کردن فرمانت نسبت به آنچه امر فرمودی کوتاهی کرده؛ و به خاطر غفلت از عاقبت کار، آنچه را نهی کردی، مرتکب شده. مانند کسی که قدرتت را بر وجودش جاهل و فراوانی احسانت را نسبت به خودش منکر است تا هنگامی که دیده‌هدایت برایش باز شده و ابرهای کوردلی، از صفحه باطنش برطرف گشته، ستم‌هایی که بر خود کرده، به شمار آورده و در اموری که پروردگارش را مخالفت کرده به اندیشه نشسته؛ در نتیجه گناه بزرگش را بزرگ و عظمت مخالفتش را عظیم دیده.

فَأَقْبَلَ نَحْوَكَ مُؤْمَلًا لَكَ، مُسْتَحْيِيًا مِنْكَ، وَوَجَّهَ رَعْبَتَهُ إِلَيْكَ ثِقَةً بِكَ، فَأَمَّاكَ بِطَمَعِهِ يَقِينًا، وَقَصَدَكَ بِخَوْفِهِ إِخْلَاصًا. قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ كُلِّ مَطْمُوعٍ فِيهِ غَيْرُكَ، وَأَفْرَخَ رَوْعُهُ مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ مِنْهُ سِوَاكَ،

پس با امید به حضرتت و شرمساری از وجود مقدست، به جانب تو روی کرده؛ و از باب اطمینان به تو، رغبت و شوقش را متوجه پیشگاه تو ساخته و از روی یقین با طمعش آهنگ تو کرده؛ و از باب اخلاص، با توشه ترسش به سوی تو روی آورده، طمعش از هر که به او طمع ورزیده می‌شود، تهی شده غیر تو؛ و ترسش از هر چه از آن ترسیده می‌شود، برطرف شده جز تو،

فَمَثَلٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا، وَعَمَّصَ بَصَرَهُ إِلَى الْأَرْضِ مُتَخَشِّعًا، وَطَاطَأَ رَأْسَهُ لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلًا، وَأَبْتَكَ مِنْ سِرِّهِ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعًا، وَعَدَّدَ مِنْ ذُنُوبِهِ مَا أَنْتَ أَحْصَى لَهَا خُشُوعًا. وَأَسْتَعَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمٍ مَا وَقَعَ بِهِ فِي عِلْمِكَ، وَقَبِيحٍ مَا فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ، مِنْ ذُنُوبٍ أَدْبَرْتَ لَذَاتِهَا فَذَهَبَتْ، وَأَقَامَتْ تَبِعَاتِهَا فَلَزِمَتْ،

پس با حال زاری و ذلت پیش رویت ایستاده و از روی تواضع و فروتنی دیده‌اش را به سوی زمین انداخته و سرش را در برابر عزتت، ذلیلانه به زیرافکنده؛ و خاضعانه رازش را که تو از او به آن داناتری، برایت آشکار ساخته؛ و خاشعانه گناهانش را که حضرتت به تعدادش آگاه‌تر است برشمرده؛ و برای نجات از گناهان بزرگی که برای مرتکب شونده‌اش در علم تو، عین هلاکت است؛ و زشتی اعمالی که در عرصه قضا و قدرت او را رسوا کرده، به فریادرسی و طلب یاری برخاسته؛ همان گناهانی که روزگار لذت‌هایش پشت کرده و از بین رفته و پیامدهای زیان بخشش به جا مانده و گریبان‌گیر شده،

لَا يُنْكِرُ يَا إِلَهِي عَدْلَكَ إِنَّ عَاقِبَتَهُ، وَلَا يَسْتَعْظِمُ عَفْوَكَ إِنَّ عَفْوَتَ عَنْهُ وَرَحِمَتَهُ، لِأَنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَتَعَاطَمُهُ عُفْرَانُ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ فَهَا أَنَا ذَا قَدْ جِئْتُكَ مُطِيعًا لِأَمْرِكَ فِيهَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ، مُتَنَجِّزًا وَعَدَدَكَ فِيهَا وَعَدَّتَ بِهِ مِنَ الْإِجَابَةِ إِذْ تَقُولُ: ﴿أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾. اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْقِنِي بِمَغْفِرَتِكَ كَمَا لَقَيْتَكَ بِإِقْرَارِي، وَارْفَعْنِي عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ كَمَا وَصَعْتَ لَكَ نَفْسِي، وَأَسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ كَمَا تَأْتِيَنِي عَنِ الْإِنْتِقَامِ مِنِّي.

ای خدای من! اگر این گنهکار را کیفر دهی، عدالتت را منکر نمی‌شود؛ و اگر از او گذشت کنی و به او رحمت آوری، گذشتت را در برابر بی‌نهایت بودن بزرگ نمی‌شمارد؛ برای این که تو پروردگار کریمی، پروردگاری که آمرزش گناه بزرگ، او را بزرگ ننماید. خداوندا اینک منم که در پیشگاهت نسبت به امرت، مطیع و سر به فرمان آمدم؛ و آن امر این است: ما را دستور دادی دعا کنیم و من وفای به وعده‌ای را که در مورد اجابت دعا داده‌ای، خواستارم؛ زیرا فرمودی: «مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم». خداوندا پس بر محمد و آلش درود فرست و با من با آمرزشت برخورد کن، چنانکه من با اعتراف به گناه با تو برخورد کردم؛ و مرا از لغزش‌گاه‌های گناهان برگیر، چنانکه خود را برای تو پست کردم؛ و به پرده‌پوشی‌ات بر من پرده پوشان، چنانکه از به کیفر رساندن من درنگ کردی.

اللَّهُمَّ وَتَبَّتْ فِي طَاعَتِكَ نِيَّتِي، وَأَحْكَمَ فِي عِبَادَتِكَ بَصِيرَتِي وَوَقَّفَنِي مِنَ الْأَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ دَنَسَ الْخَطَايَا عَنِّي، وَتَوَقَّفَنِي عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا تَوَقَّفَيْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ كَبَائِرِ

دُنُوبِي وَصَغَائِرِهَا، وَبَوَاطِنِ سَيِّئَاتِي وَظَوَاهِرِهَا، وَسَوَالِفِ زَلَّاتِي وَخَوَادِثِهَا، تَوْبَةً مِّنْ لِأِيْحَدْتُ نَفْسَهُ بِمَعْصِيَةٍ، وَلَا يُضْمِرُ أَنْ يَعُودَ فِي خَطِيئَةٍ.

خداوندا نیتم را در طاعتت استوار کن و بینشم را در بندگیات محکم فرما و به اعمالی موقم دار که به سبب آن اعمال، چرکی خطاها را از من بشویی و هنگامی که می‌خواهی جانم را بگیری، مرا بر آیین خود و آیین پیامبرت محمد - که بر او سلام باد - بمیران. خداوندا در این موقعیتی که هستم، از گناهان بزرگ و کوچکم و پوشیده و آشکارم و از لغزش‌های گذشته و جدیدم، به سویت توبه می‌کنم؛ توبه کسی که با خود از گناه سخن نمی‌گوید و اندیشه بازگشتن در عرصه خطا را به خاطرش راه نمی‌دهد.

وَقَدْ قُلْتِ يَا إِلَهِي فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ: ﴿إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، ﴿وَتُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾ فَاقْبَلِ تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتِ، وَاعْفُ عَن سَيِّئَاتِي كَمَا ضَمِنْتِ، وَأَوْجِبْ لِي مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتِ، وَلَكَ يَا رَبُّ شَرْطِي أَلَّا أَعُودَ فِي مَكْرُوهِكَ، وَضَمَانِي أَلَّا أَرْجِعَ فِي مَذْمُومِكَ، وَعَهْدِي أَنْ أَهْجَرَ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ.

ای خدای من! در کتاب محکم و استوارت فرمودی: «بازگشت و توبه بندگان را می‌پذیری و از گناهان گذشت می‌کنی» و «توبه‌کنندگان را دوست داری.» پس چنانکه وعده دادی، توبه‌ام را بپذیر؛ و همان گونه که ضمانت کردی، از گناهانم گذشت کن؛ و چنانکه شرط فرمودی، محبتت را بر من واجب گردان. ای پروردگارم! من هم در برابر این همه عنایات تو تعهد و شرطم این است که به آنچه پسند تو نیست باز نگردم و ضمانتم این است که به آنچه مورد نکوهش توست بازنگردم و پیمانم این است که از تمام گناهانت دوری کنم.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا عَلِمْتَ، وَاصْرِفْنِي بِقُدْرَتِكَ إِلَيَّ مَا أَحْبَبْتَ، اللَّهُمَّ وَعَلَى تَبِعَاتٍ قَدْ حَفِظْتَهُنَّ، وَتَبِعَاتٍ قَدْ نَسِيتُهُنَّ، وَكُلُّهُنَّ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَعِلْمِكَ الَّذِي لَا يَنْسَى، فَعَوِّضْ مِنهَا أَهْلَهَا، وَاحْطُطْ عَنِّي وَزَرَهَا، وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقَلَهَا، وَاعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أُقَارِفَ مِثْلَهَا.

خداوندا به آنچه انجام داده‌ام آگاه‌تری؛ پس آنچه را از من آگاهی بیامرز و مرا به قدرتت به آنچه دوست داری، برگردان. خداوندا حق و حقوق قابل مطالبه‌ای از مردم به عهده من است که آن‌ها را به یاد دارم و حق و حقوقی است که از یاد برده‌ام و همه آن‌ها در برابر چشم توست که به خواب نمی‌رود؛ و در مقابل دانش توست که فراموش نمی‌کند؛ پس در برابر آن حقوق، به صاحبانش عوض ده؛ و گرانی آن‌ها را از دوش من فرود آر و سنگینی‌اش را از من بردار و مرا از این که مرتکب مانند آن‌ها شوم، حفظ کن.

اللَّهُمَّ وَإِنَّهُ لَأَوْفَاءٌ لِي بِالتَّوْبَةِ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ، وَلَا اسْتِمْسَاكَ بِي عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا عَنْ قُوَّتِكَ، فَقَوِّنِي بِقُوَّةِ كَافِيَةٍ، وَتَوَلَّنِي بِعِصْمَةِ مَانِعَةٍ. اللَّهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، فَاسْخُ لَتَوْبَتِهِ، وَعَائِدٌ فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ، فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ كَذَلِكَ، فَاجْعَلْ تَوْبَتِي هَذِهِ تَوْبَةً لِأَحْتَاجُ بَعْدَهَا إِلَى تَوْبَةٍ، تَوْبَةً مُوجِبَةً لِمَحْوِ مَا سَلَفَ، وَالسَّلَامَةَ فِيمَا بَقِيَ.

خداوندا برای من قدرت وفای به توبه نیست جز به نگهداری تو و توان خودداری از خطاها نیست مگر از ناحیه نیرو و توان تو؛ پس مرا به نیرویی کفایت‌کننده نیرومند ساز و به نگه‌دارنده‌ای بازدارنده، یاری‌ام ده. خداوندا هر بنده‌ای که به پیشگاهت توبه کند ولی در علم غیب تو معلوم است که شکننده توبه است و بازگشت کرده‌است به گناه و خطایش؛ من به تو پناه می‌آورم از این که چنین باشم؛ پس این توبه مرا توبه‌ای قرار ده که پس از آن نیازمند به توبه‌ای نباشم؛ توبه‌ای سبب محو شدن گناهان گذشته و سلامت از گناه در باقی‌مانده عمر.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَدْتُ إِلَيْكَ مِنْ جَهْلِي، وَأَسْتَوْهَبُكَ سُوءَ فِعْلِي، فَاصْمُمْنِي إِلَى كَنْفِ رَحْمَتِكَ تَطَوُّلاً، وَأَسْتُرْنِي بِسِتْرِ عَافِيَتِكَ تَفَضُّلاً. اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ إِرَادَتَكَ، أَوْ زَالَ عَنْ مَحَبَّتِكَ، مِنْ خَطَرَاتِ قَلْبِي وَلَحْظَاتِ عَيْنِي وَحِكَايَاتِ لِسَانِي، تَوْبَةً تَسْلَمُ بِهَا كُلُّ جَارِحَةٍ عَلَى حِيَالِهَا مِنْ تَبَعَاتِكَ، وَتَأْمَنُ مِنْهَا يَخَافُ الْمُعْتَدُونَ مِنْ أَلِيمِ سَطَوَاتِكَ.

خداوندا از نادانی‌ام به درگاهت عذر می‌خواهم و نسبت به زشتی عملم طلب بخشش می‌کنم؛ پس مرا از باب احسان در پناه رحمت خود آر و از راه تفضل به پوشش عافیت مرا ببوشان. خداوندا از هر عملی که با خواسته‌ات مخالفت می‌کند، یا مرا از عرصه محبتت بیرون می‌برد، مانند اندیشه‌های غیر منطقی دلم و نگاه‌های چشمم و گفته‌های بی‌جای زبانم، به درگاهت توبه می‌کنم؛ توبه‌ای که هر یک از اندامم به سهم خودش از کیفیت سالم بماند و از سخت‌گیری‌های دردناکت که متجاوزان از آن می‌ترسند، در امان قرار گیرد.

اللَّهُمَّ فَارْحَمْ وَحْدَتِي بَيْنَ يَدَيْكَ، وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ، وَأَضْرَابَ أَرْكَانِي مِنْ هَيْبَتِكَ، فَقَدْ أَقَامْتَنِي يَا رَبُّ دُنُوبِي مَقَامَ الْخِزْيِ بِفِنَائِكَ، فَإِنْ سَكَتُ لَمْ يَنْطِقْ عَنِّي أَحَدٌ، وَإِنْ شَفَعْتُ فَلَسْتُ بِأَهْلِ الشَّفَاعَةِ.

خداوندا تنهایی‌ام را در برابرت و تپیدن دلم را از ترست و لرزه اندامم را از هیبتت، رحم کن. ای پروردگارم! محققاً گناهانم مرا در آستانت در مقام خواری و رسوایی برپا داشته؛ پس اگر سکوت کنم، کسی از جانب من سخن نمی‌گوید؛ و اگر از خود شفاعت کنم، شایسته شفاعت نیستم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَشَفِّعْ فِي خَطَايَايَ كَرَمَكَ، وَعُدْ عَلَى سَيِّئَاتِي بِعَفْوِكَ، وَلَا تَجْزِنِي جَزَائِي مِنْ عَفْوَتِكَ،
وَأَبْسُطْ عَلَيَّ طَوْلَكَ، وَجَلِّئِي بَسْتِرِكَ وَأَفْعَلْ بِي فِعْلَ عَزِيزٍ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ عَبْدٌ ذَلِيلٌ فَرَحِمَهُ، أَوْ غَنِيٌّ تَعَرَّضَ لَهُ عَبْدٌ
فَقِيرٌ فَتَنَعَشَهُ،

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و کرم و بزرگواریات را نسبت به خطاهایم، شفیع من قرار ده؛ و با عفوت
بر زشتی‌های من تفضل فرما و به پاداشی که از کیفیت سزاوار آنم پاداشم مده و دامن احسانت را بر من
بگستران و مرا به پرده پوششت بیوشان؛ و با من رفتار کن، رفتار نیرومندی که بنده خواری پیش او به زاری
برخاسته و او بر آن بنده خوار رحمت آورده؛ یا رفتار توانگری که تهی‌دستی نزد او رفته و او تهی دست را از مال
و ثروتش بی‌نیاز کرده.

اللَّهُمَّ لِأَخْفِيرَ لِي مِنْكَ فَلْيَخْفُرْنِي عَزُّكَ، وَلَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِي فَضْلُكَ، وَقَدْ أَوْجَلْتَنِي خَطَايَايَ فَلْيُؤْمِنِي
عَفْوُكَ، فَمَا كُلُّ مَا نَطَقْتُ بِهِ عَنْ جَهْلِ مَنِّي بِسُوءِ أَثْرِي، وَلَا نِسْيَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِيمٍ فِعْلِي، لَكِنْ لَتَسْمَعَ سَمَاوُكَ
وَمَنْ فِيهَا، وَأَرْضُكَ وَمَنْ عَلَيْهَا، مَا أَظْهَرْتُ لَكَ مِنَ النَّدَمِ، وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ التَّوْبَةِ،

خداوندا از کیفیت برایم حمایت‌کننده‌ای نیست؛ پس باید عزت و تواناییات حمایت کند و برایم در پیشگاه تو
شفیعی نیست؛ پس باید احسانت شفیع من شود و گناهانم مرا ترسانده؛ پس باید بخشش و گذشتت مرا امان
دهد. پس آنچه به زبان آوردم، از ناحیه نادانی نسبت به کردار زشتم و از روی فراموشی در مورد عمل بر گذشته‌ام
نیست؛ بلکه برای آن است که آسمانت و هر که در آن است و زمینت و هر که روی آن است، صدای ندامتی که
برای تو آشکار کردم و فریاد توبه‌ای که در سایه آن به تو پناه بردم، بشنود.

فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَرْحَمُنِي لِسُوءِ مَوْقِفِي، أَوْ تُدْرِكُهُ الرَّقَّةُ عَلَيَّ لِسُوءِ حَالِي، فَيَنَالَنِي مِنْهُ بِدَعْوَةِ هِيَ أَسْمَعُ
لَدَيْكَ مِنْ دُعَائِي، أَوْ شَفَاعَةِ أَوْكُدُ عِنْدَكَ مِنْ شَفَاعَتِي، تَكُونُ بِهَا نَجَاتِي مِنْ غَضَبِكَ وَفَوْزَتِي بِرِضَاكَ.

تا مگر برخی از آنان به خاطر رحمتت بر بدی وضعم رحم کند، یا رقت بر من به سبب بدی حالم او را دریابد
تا از سوی خود دعایی به من کند که از دعای خود من، نزد تو به اجابت نزدیک‌تر باشد؛ یا از طرف او شفاعتی
به من برسد که از شفاعت من استوارتر جلوه کند؛ شفاعتی که نجاتم از خشم و دستیابی‌ام به خشنودیات به
آن باشد.

اللَّهُمَّ إِنْ يَكُنِ النَّدَمُ تَوْبَةً إِلَيْكَ فَأَنَا أُنَدِمُ النَّادِمِينَ، وَإِنْ يَكُنِ التَّرْكُ لِمَعْصِيَتِكَ إِبَابَةً فَأَنَا أَوَّلُ الْمُنْبِيِّينَ، وَإِنْ يَكُنِ
الِاسْتِغْفَارُ حِطَّةً لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ. اللَّهُمَّ فَكَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ وَضَمِنْتَ الْقَبُولَ، وَحَثَّيْتَ عَلَى الدُّعَاءِ،
وَوَعَدْتَ الْإِجَابَةَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَقْبَلْ تَوْبَتِي، وَلَا تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخِيْبَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
عَلَى الْمُذْنِبِينَ، وَالرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ الْمُتَّيِبِينَ.

خداوندا اگر پشیمانی از گناه، در پیشگاهت توبه است، من از همه پشیمانان، پشیمان‌ترم؛ و اگر ترک گناهانت
بازگشت است، من اولین بازگشت‌کننده‌ام؛ و اگر استغفار، ریزنده گناهان است، پس من از مغفرت‌جویان تو
هستم. خداوندا چنانکه به توبه کردن فرمان دادی و پذیرفتنش را ضمانت فرمودی و به دعا ترغیب کردی و
اجابتش را وعده دادی؛ پس بر محمد و آلش درود فرست و توبه‌ام را بپذیر و مرا از درگاهت باز مگردان؛ بازگشت
کسی که از رحمتت ناامید است. همانا تو پذیرنده توبه گناهکارانی و رحم‌کننده بر خطاکاران بازگشت‌کننده‌ای.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، كَمَا اسْتَنْقَذْتَنَا بِهِ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، صَلَاةً
تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ إِلَيْكَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ.

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست، چنانکه ما را به وسیله او راهنمایی کردی؛ و بر محمد و آلش درود فرست،
چنانکه ما را به سبب او، از جهالت و گمراهی رهانیدی؛ و بر محمد و آلش درود فرست درودی که در روز قیامت
و روز نیاز به تو، از ما شفاعت کند؛ یقیناً تو بر هر کاری توانایی و خواسته من بر تو آسان است.